

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 19 juni 2014*

”Förordning (EG) nr 6/2002 — Gemenskapsformgivning — Artikel 6 — Särprägel —
Helhetsintrycken skiljer sig åt — Artikel 85.2 — Oregistrerad gemenskapsformgivning — Giltighet —
Villkor — Bevisbörda”

I mål C-345/13,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Supreme Court (Irland) genom beslut av den 6 juni 2013, som inkom till domstolen den 24 juni 2013, i målet

Karen Millen Fashions Ltd

mot

Dunnes Stores,

Dunnes Stores (Limerick) Ltd,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta (referent) samt domarna J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot och A. Arabadjiev,

generaladvokat: M. Wathelet,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Karen Millen Fashions Ltd, genom J. Waters, solicitor,
- Dunnes Stores och Dunnes Stores (Limerick) Ltd, genom G. Byrne, solicitor,
- Förenade kungarikets regering, genom S. Brighthouse, i egenskap av ombud, biträdd av N. Saunders, barrister,
- Europeiska kommissionen, genom F. W. Bulst och J. Samnadda, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: engelska.

och efter att den 2 april 2014 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,
följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 6 och 85.2 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 2002, s. 1).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan å ena sidan Karen Millen Fashions Ltd (nedan kallat KMF) och å andra sidan Dunnes Stores och Dunnes Stores (Limerick) Ltd (nedan tillsammans kallade Dunnes) som anhängiggjorts av KMF med yrkande om att Dunnes ska meddelas förbud mot att använda vissa formgivningar.

Tillämpliga bestämmelser

TRIPs-avtalet

- 3 Avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (nedan kallat TRIPs-avtalet), vilket utgör bilaga 1 C till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO), ingicks den 15 april 1994 i Marrakech och godkändes genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående på gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 3).
- 4 Del II i TRIPs-avtalet har rubriken ”Normer för tillgång till, omfattning och användning av immaterialrätter”. Avsnitt 4 i del II har rubriken ”Mönster” och i detta avsnitt finns artikel 25 med rubriken ”Krav för skydd”. I denna artikel föreskrivs följande:

”1. Medlemmarna skall tillhandahålla skydd för självständigt skapade mönster som är nya eller särpräglade. Medlemmarna får besluta att mönster inte är nya eller särpräglade, om de inte i betydande grad avviker från kända mönster eller kombinationer av kända särdrag av mönster. Medlemmarna kan besluta att skydd inte skall utsträckas till mönster som huvudsakligen är betingade av tekniska eller funktionella ändamål.

...”

Förordning nr 6/2002

- 5 I skälen 9, 14, 16, 17, 19 och 25 i förordning nr 6/2002 anges följande:
”(9) De materiella bestämmelserna om formskydd i denna förordning bör anpassas till motsvarande bestämmelser i direktiv 98/71/EG om mönsterskydd.
...
(14) En formgivnings särprägel bör bedömas utifrån om det helhetsintryck som en kunnig användare ges vid betraktande av formgivningen tydligt skiljer sig från det han ges av den samlade mängden av redan befintliga formgivningar, med beaktande av arten av den produkt som formgivningen används för eller ingår i och i synnerhet den industrisektor dit den hör samt graden av formgivarens frihet att utveckla formgivningen.

...

- (16) Några av dessa sektorer skapar en stor mängd formgivning för produkter med kort kommersiell livslängd, och i detta fall är det en fördel med skydd utan de belastningar som registreringsformaliteter innebär, medan skyddstiden är av underordnad betydelse. Å andra sidan finns det industrisektorer som värdesätter registreringens fördelar på grund av den större rättsliga säkerhet den innebär och som efterfrågar en längre skyddstid som motsvarar den förväntade kommersiella livslängden på deras produkter.
- (17) Detta innebär att det bör finnas två former av skydd, en kortfristig, oregistrerad formgivning och en mera långfristig, registrerad formgivning.

...

- (19) En gemenskapsformgivning bör vara giltig endast om formgivningen är ny och om den har särprägel i förhållande till andra formgivningar.

...

- (25) De industrisektorer som under korta tidsperioder skapar en stor mängd formgivning som kan ha kort livslängd och av vilka kanske endast några få slutligen saluförs, kommer att kunna dra fördel av den oregistrerade gemenskapsformgivningen. Det finns också inom dessa sektorer ett behov av att lättare få tillgång till den registrerade gemenskapsformgivningen. Detta behov bör tillgodoses genom möjligheten att sammanföra flera formgivningar i en gemensam ansökan. De formgivningar som ingår i en gemensam ansökan får emellertid behandlas oberoende av varandra när det gäller åberopande av rättigheter, licenser, sakrätt, exekutiva åtgärder, insolvensförfaranden, avstående, förnyelse, överlåtelse, senarelagt offentliggörande eller ogiltigförklaring.”

- 6 I artikel 1 i förordning nr 6/2002 föreskrivs följande:

”1. En formgivning som uppfyller villkoren i denna förordning kallas nedan ’gemenskapsformgivning’.

2. En gemenskapsformgivning skall skyddas

- a) såsom en ”oregistrerad gemenskapsformgivning”, om den görs tillgänglig för allmänheten på det sätt som föreskrivs i denna förordning,

...”

- 7 Enligt artikel 4.1 i förordning nr 6/2002 ska en formgivning skyddas som en gemenskapsformgivning endast i den mån den är ny och särpräglad.

- 8 I artikel 5 i förordning nr 6/2002 stadgas följande:

”1. En formgivning skall betraktas som ny om ingen identisk formgivning har gjorts tillgänglig för allmänheten

- a) när det gäller oregistrerade gemenskapsformgivningar, före den dag då den formgivning för vilken skydd begärs, för första gången gjordes tillgänglig för allmänheten,

- b) när det gäller registrerade gemenskapsformgivningar, före den dag då en ansökan om registrering lämnades in avseende den formgivning för vilken skydd begärs eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas.

2. Formgivningar skall betraktas som identiska om deras utseende endast skiljer sig åt på oväsentliga punkter.”

9 Artikel 6 i förordning nr 6/2002 har följande lydelse:

”1. En formgivning skall anses ha särprägel om det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen, skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare får av en formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten

- a) när det gäller oregistrerade gemenskapsformgivningar, före den dag då den formgivning för vilken skydd begärs, för första gången gjordes tillgänglig för allmänheten,
- b) när det gäller registrerade gemenskapsformgivningar, före den dag då en ansökan om registrering lämnades in eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas.

2. Vid prövning av en formgivnings särprägel skall den grad av frihet formgivaren har haft vid utvecklingen av formgivningen beaktas.”

10 I artikel 11 i förordning nr 6/2002 föreskrivs följande:

”1. En formgivning som uppfyller kraven i avsnitt 1 skall skyddas som en oregistrerad gemenskapsformgivning under tre år räknat från den dag då formgivningen för första gången gjordes tillgänglig för allmänheten inom gemenskapen.

2. För punkt 1 gäller att en formgivning skall anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten inom gemenskapen om den har offentliggjorts, förevisats, använts i yrkesmässig verksamhet eller blivit känd på annat sätt, så att dessa omständigheter rimligen kunde ha blivit kända vid normal yrkesmässig verksamhet i kretsar inom den berörda sektorn inom gemenskapen. Formgivningen skall emellertid inte anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten endast på grund av att den visats för annan efter en uttalad eller tyst överenskommelse om konfidentialitet.”

11 Artikel 19 i förordning nr 6/2002 har följande lydelse:

”1. En registrerad gemenskapsformgivning skall ge innehavaren ensamrätt att använda den och att hindra tredje man från att utan hans samtycke använda den. Med användning enligt denna bestämmelse avses särskilt att tillverka, bjuda ut, släppa ut på marknaden, importera, exportera eller använda en produkt som formgivningen ingår i eller används för eller att lagerhålla en sådan produkt för sådana ändamål.

2. En oregistrerad gemenskapsformgivning skall dock ge innehavaren rätt att hindra de handlingar som avses i punkt 1 endast om den bestridda användningen är ett resultat av att den skyddade formgivningen efterbildats.

Den bestridda användningen skall inte anses vara ett resultat av en efterbildning av den skyddade formgivningen om den är ett resultat av ett oberoende, skapande arbete som utförts av en formgivare som man rimligen kan anta inte kände till den formgivning som innehavaren gjort tillgänglig för allmänheten.

...”

12 I artikel 85.2 i förordning nr 6/2002 stadgas följande:

”I mål som avser talan om intrång eller talan om fara för intrång i en oregistrerad gemenskapsformgivning skall domstolen för gemenskapsformgivningarna anse formgivningen vara giltig om innehavaren företer bevis för att villkoren i artikel 11 är uppfyllda och om han anger på vilket sätt hans gemenskapsformgivning är särpräglad. Svaranden kan emellertid ifrågasätta giltigheten genom bestridande eller genom ett genkärsmål om ogiltigförklaring.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

13 KMF är ett bolag bildat enligt engelsk rätt, vars verksamhet består av tillverkning och försäljning av damkläder.

14 Dunnes är en stor detaljhandelsgrupp i Irland som bland annat säljer damkläder.

15 År 2005 designade KMF en randig blus (i en blå och i en gråbrun variant) och en svart stickad topp (nedan kallade KMF:s klädesplagg) och bjöd ut dessa till försäljning i Irland.

16 Företrädare från Dunnes köpte exemplar av KMF:s klädesplagg från ett av KMF:s irländska försäljningsställen. Dunnes lät därefter tillverka kopior av dessa plagg utanför Irland och började sälja dem i sina irländska butiker i slutet av år 2006.

17 Den 2 januari 2007 väckte KMF talan vid High Court och yrkade, bland annat, att Dunnes skulle meddelas förbud mot att använda formgivningarna och förpliktas att betala skadestånd. KMF påstod sig härvid vara innehavare av oregistrerade gemenskapsformgivningarna för de aktuella klädesplaggen.

18 High Court biföll talan.

19 Dunnes överklagade avgörandet från High Court till Supreme Court.

20 Supreme Court har angett att Dunnes inte har bestritt att de kopierade KMF:s klädesplagg och att de har vidgått att de oregistrerade gemenskapsformgivningarna, som KMF påstår sig vara innehavare av, är nya.

21 Det framgår emellertid av begäran om förhandsavgörande att Dunnes har bestritt att KMF är innehavare av en oregistrerad gemenskapsformgivning avseende vart och ett av KMF:s klädesplagg, dels på den grunden att dessa inte är särpräglade på de sätt som avses i förordning nr 6/2002, dels på den grunden att KMF inte har fullgjort sin bevisbörda enligt förordning nr 6/2002 för att dessa klädesplagg har sådan särprägel.

22 Mot denna bakgrund beslutade Supreme Court att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen.

”1) När det gäller bedömningen av huruvida en formgivning som i egenskap av oregistrerad formgivning påstås vara skyddad enligt rådets förordning [nr 6/2002] har särprägel, ska det helhetsintryck som en kunnig användare ges i den mening som avses i artikel 6 i förordningen bedömas i förhållande till huruvida detta skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare ges av

a) varje enskild formgivning som tidigare har gjorts tillgänglig för allmänheten eller

b) varje kombination av kända beståndsdelar från fler än en sådan tidigare formgivning?

- 2) Är en domstol för gemenskapsformgivning skyldig att behandla en oregistrerad gemenskapsformgivning som giltig enligt artikel 85.2 i förordning [nr 6/2002] om innehavaren enbart har angett vad som utgör formgivningens särprägel, eller är innehavaren skyldig att bevisa att formgivningen är särpräglad i enlighet med artikel 6 i förordningen?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

- 23 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artikel 6 i förordning nr 6/2002 ska tolkas så, att för att en formgivning ska anses ha särprägel ska det helhetsintryck som denna formgivning ger en kunnig användare skilja sig från det helhetsintryck en sådan användare ges av en eller flera äldre formgivningar, bedömda separat, eller av en kombination av enskilda beståndsdelar som kommer från flera äldre formgivningar.
- 24 Domstolen konstaterar att det inte framgår av ordalydelsen i artikel 6 i förordning nr 6/2002 att det helhetsintryck som avses i denna artikel måste åstadkommas genom en sådan kombination.
- 25 Eftersom artikel 6 hänvisar till det helhetsintryck som en kunnig användare får av ”en formgivning” som har gjorts tillgänglig för allmänheten ska denna artikel 6 tolkas så, att bedömningen av en formgivnings särprägel ska göras i jämförelse med en eller flera specifika, individualiserade, bestämda och identifierade formgivningar bland samtliga de formgivningar som tidigare har gjorts tillgängliga för allmänheten.
- 26 Som Förenade kungariket och Europeiska kommissionen har påpekat är denna tolkning i linje med den rättspraxis enligt vilken en kunnig användare, när det är möjligt, kommer att göra en direkt jämförelse av de omtvistade formgivningarna (se dom PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punkt 55, och dom Neuman m.fl./José Manuel Baena Grupo, C-101/11 P och C-102/11 P, EU:C:2012:641, punkt 54), eftersom en sådan jämförelse rör det intryck som denne användare ges av vissa individualiserade och bestämda formgivningar, och inte av en samling specifika beståndsdelar eller delar av äldre formgivningar.
- 27 Förvisso har domstolen även funnit att det inte kan uteslutas att en sådan jämförelse inte låter sig göras eller inte är bruklig inom den berörda sektorn. Detta kan bland annat bero på särskilda omständigheter eller på egenskaper hos de föremål som det äldre varumärket och den omtvistade formgivningen föreställer. Domstolen har härvidlag angett att unionslagstiftaren inte kan anses ha haft för avsikt att formgivningar endast ska bedömas genom en direkt jämförelse, eftersom närmare bestämmelser om detta saknas i förordning nr 6/2002 (se dom PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, EU:C:2011:679, punkterna 55 och 57, och dom Neuman m.fl./José Manuel Baena Grupo, EU:C:2012:641, punkterna 54 et 56).
- 28 Även om domstolen medgav att det är möjligt att göra en indirekt jämförelse mellan de aktuella formgivningarna nöjde den sig dock med att därefter fastställa att Europeiska unionens tribunal inte gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den lade den kunniga användarens oklara minnesbild av helhetsintrycket av dessa formgivningar till grund för sin bedömning (se dom PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, EU:C:2011:679, punkt 58, och dom Neuman m.fl./José Manuel Baena Grupo, EU:C:2012:641, punkt 57).
- 29 Som generaladvokaten påpekade i punkterna 48–50 i sitt förslag till avgörande hänför sig en sådan indirekt jämförelse grundad på en oklar minnesbild inte till en minnesbild av specifika delar som kommer från flera tidigare formgivningar, utan till en minnesbild av bestämda formgivningar.

- 30 De argument som Dunnes framfört föranleder inte några andra slutsatser än de som redovisats ovan.
- 31 Vad gäller argumenten angående skälen 14 och 19 i förordning nr 6/2002, i vilka uttrycken ”den samlade mängden av redan befintliga formgivningar” respektive ”i förhållande till andra formgivningar” återfinns, är det tillräckligt att erinra om att ingressen till en gemenskapsrättsakt inte är juridiskt bindande och således vare sig kan åberopas till stöd för undantag från bestämmelserna i den aktuella rättsakten eller för att tolka dessa bestämmelser på ett sätt som uppenbart strider mot deras lydelse (dom *Deutsches Milch-Kontor*, C-136/04, EU:C:2005:716, punkt 32 och där angiven rättspraxis).
- 32 Det kan under alla förhållanden konstateras att även om skäl 14 i förordning nr 6/2002 hänvisar till det intryck som en användare ges av ”den samlade mängden av redan befintliga formgivningar” förekommer detta uttryck inte i någon av direktivets bestämmelser.
- 33 Dessutom innebär varken användningen av dessa ord eller användningen i skäl 19 i förordning nr 6/2002 av orden ”i förhållande till andra formgivningar” att det relevanta intrycket vid tillämpningen av artikel 6 i förordningen är det intryck som ges av en kombination av enskilda beståndsdelar som kommer från flera äldre formgivningar och inte det intryck som ges av individualiserade äldre formgivningar.
- 34 Vad vidare gäller hänvisningen till ”kombinationer av kända särdrag av mönster”, i andra meningen i artikel 25.1 i TRIPs-avtalet, är det tillräckligt att konstatera att denna bestämmelse enligt sin ordalydelse är fakultativ och att avtalsparterna således inte är skyldiga att föreskriva att bedömningen av huruvida en formgivning är ny eller särpräglad ska ske på grundval av sådana kombinationer.
- 35 Mot denna bakgrund ska den första frågan besvaras enligt följande. Artikel 6 i förordning nr 6/2002 ska tolkas så, att för att en formgivning ska anses ha särprägel ska det helhetsintryck som denna formgivning ger en kunnig användare skilja sig från det helhetsintryck en sådan användare ges av en eller flera äldre formgivningar, bedömda separat, och inte från det helhetsintryck denne ges av en kombination av enskilda beståndsdelar som kommer från flera äldre formgivningar.

Den andra frågan

- 36 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i huruvida artikel 85.2 i förordning nr 6/2002 ska tolkas så, att för att en domstol för gemenskapsformgivning ska anse en oregistrerad gemenskapsformgivning vara giltig måste innehavaren av denna formgivning bevisa att den är särpräglad i den mening som avses i artikel 6 i förordningen, eller om denne enbart behöver ange vad som utgör formgivningens särprägel.
- 37 Det följer av ordalydelsen i artikel 85.2 i förordning nr 6/2002 att för att en oregistrerad formgivning ska anses vara giltig ska innehavaren dels förete bevis för att villkoren i artikel 11 i förordningen är uppfyllda, dels ange på vilket sätt denna gemenskapsformgivning är särpräglad.
- 38 Enligt artikel 11.1, i förordning nr 6/2002 ska en formgivning som uppfyller kraven i avsnitt 1 skyddas som en oregistrerad gemenskapsformgivning under tre år räknat från den dag då formgivningen för första gången gjordes tillgänglig för allmänheten inom Europeiska unionen.
- 39 Såsom framgår av själva rubriken till artikel 85 i förordning nr 6/2002 införs genom denna artikel, i dess första punkt, en giltighetspresumtion för registrerade gemenskapsformgivningar och, i dess andra punkt, en giltighetspresumtion för oregistrerade gemenskapsformgivningar.

- 40 Tillämpningen av denna giltighetspresumtion är emellertid till sin natur oförenlig med den tolkning av artikel 85.2 i förordning nr 6/2002 som Dunnes förordar, enligt vilken den bevisbörda som innehavaren av en gemenskapsformgivning måste fullgöra enligt denna bestämmelse – det vill säga att villkoren i artikel 11 i förordningen är uppfyllda – inbegriper att visa att den aktuella formgivningen även uppfyller samtliga villkor som anges i avsnitt 1 i avdelning II i förordningen, det vill säga artiklarna 3–9.
- 41 Den av Dunnes förordade tolkningen av artikel 85.2 i förordning nr 6/2002 jämförd med artikel 11 i förordningen skulle även leda till att det andra villkoret i artikel 85.2 skulle förlora mening och innehåll, det vill säga villkoret att innehavaren av en formgivning ska ange på vilket sätt formgivningen är särpräglad.
- 42 En sådan tolkning skulle dessutom vara oförenlig med målet att förenkla och påskynda förfarandet. Av skälen 16 och 17 i förordning nr 6/2002 framgår det att detta mål motiverat skyddet för oregistrerade formgivningar.
- 43 I artikel 85 i förordning nr 6/2002 görs skillnad mellan förfarandena för en registrerad gemenskapsformgivning och förfarandena för en oregistrerad gemenskapsformgivning. Denna skillnad beror på att det för oregistrerade gemenskapsformgivningar är nödvändigt att bestämma det datum när den aktuella formgivningen började omfattas av det skydd som föreskrivs i förordningen samt det exakta föremålet för detta skydd. I avsaknad av registreringsformaliteter kan nämligen dessa faktorer vara svårare att fastställa för en oregistrerad formgivning än för en registrerad formgivning.
- 44 Om artikel 85.2 i förordning nr 6/2002 skulle tolkas så, att en oregistrerad gemenskapsformgivning endast kan anses giltig om dess innehavare visar att formgivningen uppfyller samtliga villkor som anges i avsnitt 1 i avdelning II i förordningen, skulle detta vidare innebära att den i andra meningen i artikel 85.2 föreskrivna möjligheten för svaranden att ifrågasätta giltigheten av denna formgivning genom bestridande eller genom ett genkärsmål till stor del skulle förlora mening och innehåll.
- 45 Vad gäller det andra villkor som ställs upp i artikel 85.2 i förordning nr 6/2002 är det tillräckligt att påpeka att bestämmelsens ordalydelse – enligt vilken det endast krävs att innehavaren av en oregistrerad gemenskapsformgivning anger på vilket sätt gemenskapsformgivningen är särpräglad – är helt entydig och inte kan tolkas som ett krav att visa att den aktuella formgivningen är särpräglad.
- 46 Även om det på grund av avsaknaden av registreringsformaliteter för denna kategori av formgivningar är nödvändigt att innehavaren av den aktuella formgivningen specificerar föremålet för det skydd som vederbörande åberopar med hänvisning till förordningen är det tillräckligt att denne anger den eller de beståndsdelar av formgivningen som gör den särpräglad.
- 47 Mot denna bakgrund ska den andra frågan besvaras enligt följande. Artikel 85.2 i förordning nr 6/2002 ska tolkas så, att för att en domstol för gemenskapsformgivningar ska anse en oregistrerad gemenskapsformgivning vara giltig behöver innehavaren enbart ange vad som utgör formgivningens särprägel, det vill säga ange den eller de beståndsdelar av den aktuella formgivningen som enligt innehavaren gör den särpräglad, och denne behöver inte bevisa att formgivningen är särpräglad i den mening som avses i artikel 6 i förordningen.

Rättegångskostnader

- 48 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

- 1) **Artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning ska tolkas så, att för att en formgivning ska anses ha särprägel ska det helhetsintryck som denna formgivning ger en kunnig användare skilja sig från det helhetsintryck en sådan användare ges av en eller flera äldre formgivningar, bedömda separat, och inte från det helhetsintryck denne ges av en kombination av enskilda beståndsdelar som kommer från flera äldre formgivningar.**
- 2) **Artikel 85.2 i förordning nr 6/2002 ska tolkas så, att för att en domstol för gemenskapsformgivningar ska anse en oregistrerad gemenskapsformgivning vara giltig behöver innehavaren enbart ange vad som utgör formgivningens särprägel, det vill säga ange den eller de beståndsdelar av den aktuella formgivningen som enligt innehavaren gör den särpräglad, och denne behöver inte bevisa att formgivningen är särpräglad i den mening som avses i artikel 6 i förordningen.**

Underskrifter